

JOSTEIN ANDREASSEN OG DARWIN

Dag Jørgen Høgetveit; januar 2015

Kulturavisa bringer over tre sider (uke 5) et intervju med Jostein Andreassen, forfatter av "Darwinboka - Hva du ikke visste om Charles Darwin" (Origo 2009).

"-Det er viktig å skjøna at Darwin sin teori er ein vitskapeleg teori på lik line med alle andre teoriar - og i så måte grei. Han er ikkje farlegare enn nokon annan vitskapeleg teori heller." Darwins idé kvalifiserer ikke for "vitskapeleg teori", knapt for hypotese; som Andreassen fremholder i f.m. "makroevolusjon": "-Det blir rekna med, det blir utleidd, det blir påstått som bevist - men det må provast, og det er det ikkje." Og det kan ikke. Og det har etablert "vitskapeleg teori" mot seg.

"-...Barnetrua hadde han", men hvilken?

Unge Charles "had been raised a Unitarian". (D. Herbert)

Charles "-...gifta seg med kusina si, som var ei from, kristen, kvinne"; også Emma unitar.

"-...Litt etter litt byrja tvilen å få fotfeste. Han las skeptikarlitteratur"; han behøvet ei gå langt:

"Would it be too bold to imagine, that in the great time since the earth began to exist, perhaps millions of ages before the commencement of the history of mankind, would it be too bold to imagine that all warm-blooded animals have arisen from one living filament, which THE GREAT FIRST CAUSE endued with animality, with the power of acquiring new parts, attended new propensities, directed by irritations, sensations, volitions and associations; and thus possessing the faculty of continuing to improve by its own inherent activity, and of delivering down those improvements by generation to its posterity, world without end." (Bestefar Erasmus Darwin; Zoonomia; or, the Laws of Organic Life; 2.vols., J. Johnson, London 1794)

"-Eg kan grundig dokumentera at Darwin var og kalla seg agnostikar. . Difor seier eg ein gong til: Det er uærleg å hevda at han var ateist, og som grunnlag for ateismen er han heilt ubrukande".

Det siste følger ikke av det første, og det første er utilstrekkelig. At Darwin i 'sum' kan stemples "agnostiker", kan være. Men i "virkeligheten var et sentral-spørsmål i Darwins senere liv, langtidsmålet å gjøre konvertitter fra teisme til agnostisisme eller endog ateisme". I "1880 skrev Darwin et brev til ateist Edward Aveling sittende, "det forekommer meg (hva enten rett eller galt) at direkte argumentering mot kristendom og teisme knapt virker noen som helst effekt på almenheten." Darwin la til" (jeg gjengir J. Bergman, The Dark Side of Charles Darwin) "at istedet for å argumentere direkte imot Kristendom, er oppgaven å konvertere mennesker til ateisme "best fremmet ved den gradvise opplysning av menneskers sinn, hvilket følger fra vitenskapens fremskritt ... Det har, derfor, alltid vært mitt øyemed å unngå å skrive om religion ... jeg har avgrenset meg selv til vitenskap.""

"-...Det var dei ... store vitskapsmennene i verda på Darwin si tid som var motstandarar av Darwin si nye lære", sier Andreassen og nevnerbl.a. "verdas fremste geolog Charles Lyell", en uttalt motstander

av "Mosaisk geologi", og betydelig årsak til "darwinismen"; jeg gir Jonathan Sarfati (The Greatest Hoax on Earth?): "One of the greatest influences on Darwin... was a book he took on the Beagle voyage, Principles of Geology, by Charles Lyell ... In this book Lyell pushed the idea of slow and gradual geological processes occurring over millions of years, and denied the global Noahic Flood." "Lyell's book convinced Darwin, who was actually more of a geologist than a biologist at the time. Much later, Darwin linked slow and gradual geological processes with slow and gradual biological processes."

Stephen Jay Gould (1941-2002), himself a leading evolutionist, wrote: "Charles Lyell was a lawyer by profession, and his book is one of the most brilliant briefs ever published by an advocate ... In fact, the catastrophists were much more empirically minded than Lyell. The geographic record does seem to record catastrophes; rocks are fractured and contorted; whole faunas are wiped out. To circumvent this literal appearance, Lyell imposed his imagination upon the evidence. The geographic record, he argued, is extremely imperfect and we must interpolate into it what we can reasonably infer but cannot see. The catastrophists were the hard-nosed empiricists of their day, not the blinded theological apologists."

"...Darwin sin teori ... er ikkje farlegare enn nokon annan vitskapleg teori", siterer jeg Andreassen innledningsvis. Imidlertid er Darwins idé i strid med Guds fremstilling av saken, og i og med Charles Darwins "On the Origin of Species etc" hadde Fader Jehova (i det minste på det naturvitenskapelige området) fått "dødstøtet" konstaterte Karl Marx etter å ha lest boken.

Andreassen har registrert at "gudshatar" "...Marx og Engels las "Om Arternes Oprindelse" og korresponderte om at dette var noko dei kunne bruka", og Andreassen gjengis at Marx' bruk "av ateisme berre var eit nyttig verkemiddel for spreidinga av det sosialistiske evangeliet."

Andreassen synes ikke ha forstått at "det sosialistiske evangeliet" "berre var eit nyttig verkemiddel for spreidinga av" ateisme. I dette foretagende er "darwinismen" mye av fundamentet.

(Mer om "det sosialistiske evangeliet" i D.J. Høgetveit; "Note 55. "And because lawlessness will abound, the love of many will grow cold.""; gjestekommentar, kommentar-avisa ; desember 2014.)